

kelig ved at gjøre Skaar i, hvad der kunde gjøre Overgangsperioden lempelig; og ihvorvel jeg troer, saaledes som allerede tidligere udtalt, at af Alt, hvad der kunde medføre Skaar deri, vilde Næringsbrugerne villigst finde sig i det, der maatte flyde af § 16, skal jeg dog, da mine øvrige Endringsforslag, og navnlig de, som stegede til at skaffe noget Besæderlag, ere forkastede, heryed tage mit Endringsforslag til § 85 tilbage.

Da Ingen optog det saaledes tilbagetagne Forslag, var det bortfaldet.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gif man over til Afstemning.

Følgende Forslag af Udvalget:

Overskriften: „Naar denne . . . m. v.“ udgaaer.

Under „§ 85“ sættes: „Forening af besægtede Haandteringer m. v.“

Under „§ 86“ sættes: „Brændeviinsafgiften“.

„C. Landet.“ flyttes op over „§ 95“.

Under „§ 95“ sættes: „Kjøbstadsborgeres Fortrinset til Næringsbrug paa Landet“.

Under „§ 96“ sættes: „Kjendelse til Kjøbstæderne“.

ansaaes som vedtagne uden Afstemning som Redactionsforandringer.

1) Udvalgets Forslag til § 96:

Efter „i Reglen“ indskydes: „den i samme Provinds“ vedtoges eenstemmig med 34 Stemmer.

2) Udvalgets Forslag til samme Paragraph:

I Slutningen tilføies:

„Har den Paagjældende havt Borgerkab i den By, hvilken Kjendelsen skal tilfalde, bortfalder denne for den eller de Næringer, for hvilke han forhen har betalt Borgerkabspenge i samme By.“

„Den Næringsdrevende, der saaledes har erlagt Kjendelse til en Kjøbstad, skal ikke paany erlægge Kjendelse for samme Næring, hvis han fra Landet flytter ind til samme Stad.“ vedtoges eenstemmig med 33 Stemmer.

3) § 96 med de vedtagne Forandringer, saalydende:

Kjendelse til Kjøbstæderne.

Den i § 13 foreskrevne Kjendelse tilfalder indtil den 1ste Januar 1862 i Reglen den i samme Provinds nærmeste Kjøbstads Kammertkasse, for Københavns Vedkommende Stadens Hovedkasse. Af efternavnte Næringsveie skal Kjendelsen dog strax tilfalde Sognecommunen, nemlig a) Røllebrug, forsaavidt dette gaaer ud paa Formaling af Kornvarer, Skibs- og Baadebyggeri; b) Fabrikker saavel som andre større industrielle Anlæg, der hidtil alene eller dog fortrinshvis have fundet Sted paa Landet. Indenrigsministeren bestemmer i Tvivlstilfælde, hvilke Anlæg der skulle henregnes til denne Klasse.

Har den Paagjældende havt Borgerkab i den By, hvilken Kjendelsen skal tilfalde, bortfalder denne for den eller de Næringer, for hvilke han forhen har betalt Borgerkabspenge i samme By.

Den Næringsdrevende, der saaledes har erlagt Kjendelse til en Kjøbstad, skal ikke paany erlægge Kjendelse for samme Næring, hvis han fra Landet flytter ind til samme Stad. vedtoges eenstemmig med 35 Stemmer.

Sidste Afsnit §§ 97 — 101 sættes under Forhandling.

Ordføreren: At det ved § 97 er foreslaaet at begynde et nyt Afsnit, som faaer den tydelige Betegnelse af Slutningsbestemmelse, tilfigter naturligvis kun at gjøre det indlysende, at her ophøre de midlertidige Bestemmelser. — Ved § 99 er der foreslaaet en Redactionsforandring, som gaaer ud paa at forebygge en Misforstaaelse, hvortil ellers den ganste ubetingede Affattelse af Lovforslaget kunde give Anledning, som om den Ret, som nu bestaaer for Haandværkere, der have brevet deres Haandtering som Laugsmestere udenfor Kongeriget, til uden Duellighedsprøver at kunne optages i et herværende Handelslaug, skal være undtaget fra den Raadighed,